

עת"א 18571/08/16 - יפת מור נגד וועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 18571-08-16 מור נ' מדינת ישראל
18 ספטמבר 2016
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
העותר
יפת מור

נגד
המשיבה
1. וועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד שרון קינן

ב"כ המשיב 2 עו"ד גל רוזנצוויג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 15 חודשים, נושא ת"פ 47633-03-14 (בית המשפט המחוזי בתל-אביב) בגין מעשה מגונה בקטינה, כמתואר בסעיף 3 לתגובת המשיב, והוא מלין על החלטת המשיבה 1 מיום 28.7.2016 שלא לשחרר אותו על תנאי בתנאי התכנית השיקומית של רש"א שהוצגה בפניה ובפנינו, ולמרות שמסוכנותו המינית הוערכה ע"י מב"ן כמסוכנות מינית נמוכה.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו לפנינו כי שגתה הוועדה כאשר לא לקחה בחשבון את היות האירוע נושא מאסרו של העותר אירוע בודד, קצר ולא מתוכנן, את עברו הנקי של העותר ואת העובדה שלא שולב בקבוצה ייעודית לעברייני מין שכן העדר שילובו נבע מתקופת מאסרו הקצרה יחסית. לטענת ב"כ העותר, הוועדה לא נתנה את המשקל הראוי לאפשרות שיקומו של העותר במשך שנה משחרורו על תנאי ולא רק עד תום תקופת הרישיון, למרות חשיבותו של הליך השיקום, כפי שמתואר בחו"ד רש"א.

עוד טוען ב"כ העותר שהוועדה לא לקחה בחשבון את הודאתו של העותר ואת העובדה שעל פי האמור, בתוך שע"מ

עמוד 1

לפיה העותר חש בוושה על מעשיו ועונש המאסר מרתיע אותו.

ב"כ המשיב 2 טוען בכתב התגובה כי מעשהו של העותר מלמד על מסוכנותו לציבור ולמתלוננת, חרף הערכת המסוכנות הנמוכה של רש"א, והוא לא עמד בנטל ההוכחה ששחרורו על תנאי לא יסכן במובן זה.

ב"כ המשיב 2 תומך בחוות דעת וג"ע, שהעריכה את מסוכנותו למתלוננת ולמשפחתה, ובשל כך התנגדה לשחרור על תנאי על סמך האמור בחלק הגלוי ועל סמך האמור בחלק החסוי של חוות דעת וג"ע שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מלמד כי היא למדה על מסוכנותו של העותר מהמעשה שנעשה על ידו במתלוננת, איתה היה לו קשה כמו בין אב לבתו, והמעשה החמיר את הפרת האמון בין הצדדים.

הוועדה עיינה בכל חוות הדעת שהוצגו בפניה ובפנינו, לרבות בחוות דעת גורמי הטיפול, בחוות דעת מב"ן, בחוות דעת וועדת שע"מ, ובחוות דעת רש"א, ולמרות שלא התעלמה מהן, קבעה כי יש להעדיף עליהן את חוות דעת וג"ע ואת התייחסותו של העותר לעבירה נושא מאסרו, כפי שבאה לביטוי בשיחותיו עם גורמי הטיפול ועם וועדת שע"מ.

אף אנו, כמו הוועדה, עיינו בחוות הדעת שהיו בפניה וצורפו לעתירה ולתגובת המשיב 2, והגענו למסקנה כי החלטת הוועדה, המסתמכת על חוות דעת וג"ע ומעדיפה אותה על חוות הדעת האחרות, היא החלטה סבירה ומוצדקת לאור עמדת העותר בכל הקשור להליך הטיפול ולאחריותו לביצוע המעשה.

מהתייחסותו של העותר לעבירה נושא מאסרו לפני בודקת מב"ן, כפי שבאה לביטוי בחוות דעת מב"ן שהוצגה בפנינו, מהתייחסותו למעשה נושא מאסרו בפני גורמי הטיפול, כפי שהוצגה בדו"ח שהגישו לוועדה בחודש מאי 2016, ומהתייחסותו לאותו מעשה בפני וועדת מב"ן או כי יחסו למעשים מתאפיין בהודאה פורמלית בביצועם, הוא ממזער את חומרת מעשיו, מכחיש את תכנון העבירה, שולל מניע מיני, ומביע עיוותי חשיבה כייחוס יוזמה והדדיות לקורבן העבירה. כמו כן, הוא מייחס לעצמו אחריות להפסקת המעשים בניגוד למצוין בכתב האישום המתוקן בו הודה, לפיו הפסיק אותם רק כשבתו נכנסה לחדר.

עיון בחוות הדעת הגלויה של וג"ע, ובמיוחד בחוות הדעת החסויה שהוצגה בפנינו ובפני הוועדה מעלה כי המלצתה המבוססת על התייחסותו של העותר לביצוע המעשים ועל נתונים נוספים שמופיעים בחלק החסוי, היא החלטה סבירה ומוצדקת, ומשכך - העדפתה על ידי הוועדה על פי חוות הדעת האחרות, כאשר העותר טרם יצא לחופשות, היא החלטה סבירה ומוצדקת.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ט"ו אלול
תשע"ז, 18/09/2016
במעמד ב"כ הצדדים
והעותר.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

זהבה בוסתן, שופטת שמואל בורנשטיין, שופט